

Henhold til § 1 kun kan ydes under Forudsætning af, at Ansøgerens Kornhøst i Følge Erklæring fra det kommunale Kornnævn i Aaret 1941 har været under 60 pCt. af Ejendommens Normalhøst. Det foreslaas derhos bl. a., at Ansøgerens skattepligtige Indtægt i Aaret 1941 ikke maa have overstegt 2 400 Kr., og at hans skattepligtige Formue ikke maa overstige 6 000 Kr.

Til § 3.

Da der ikke skønnes Anledning til at yde Laan til Landbrugere, der har erhvervet deres Ejendom, efter at Høsten 1941 er solgt, eller har erhvervet Ejendommen med Høsten 1941, foreslaas, at der ikke kan ydes Laan til Ejendomme, der i Tiden fra den 1. Oktober 1941 indtil Lovens Ikrafttræden har været Genstand for Salg eller Bortforpagtning.

Til §§ 4—6.

Det foreslaas i disse Paragraffer, at Andragender om Laan skal indgives til Kommunalraadene, der skal videresende Andragenderne med de fornødne Oplysninger til Landbrugsministeriet, at Land-

brugsministeren kan give nærmere Regler vedrørende Lovens Gennemførelse, at Laanene, saafremt disse ikke forrentes og afdrages i Overensstemmelse med Reglerne i § 1, kan inddrives ved Udpantning. Endvidere foreslaas, at Pantsætningsforbudet i Gældssaneringsloven og Begrænsningen af Adgangen til at tinglyse Gæld paa fast Ejendom i Henhold til Lov Nr. 279 af 30. Juni 1941 samt de for Statshusmandsbrug oprettede paa Jordrentevilkaar og for Statshusmandsbrug, der svarer konjunkturbestemt Rente, fastsatte Begrænsninger i Adgangen til Pantsætning ikke skal være til Hinder for Tinglysning af Pantebreve for de i Forslaget omhandlede Laan.

Til § 7.

Da det ikke kan antages at være muligt at udfærdige og faa tinglyst alle Pantebreve samt udbetalt alle Laan inden Juni Termin 1942 foreslaas det at fastsætte, at alle Ansøgere, der har modtaget skriftlig Meddelelse fra Landbrugsministeriet om, at Laan er bevilget, dermed har Henstand med at betale de omhandlede Renter indtil Laanebeløbet er udbetalt.